

[Wilhelm.]

Da det ikke var til at drive socialdemokratiet, regeringen, til at ændre ved det forhold, var der ikke anden mulighed — og vi har erkendt, at det var den næstbedste kun — end at sige, at så må man sikre imod den skævstilling ved at fratage de private rengøringsselskaber godtgørelsen. Det er for mange måske et lille område, men det er et område, hvor man over for nogle af de svageste stillede lønarbejdere har den kraftigste offensiv, den værste udbytning, fra nogle stærke kapitalinteresser, som er i fuld færd med at monopolisere denne del af arbejdsmarkedet, og favørstillingen af disse kapitalinteresser vil betyde et yderligere pres i retning af at tvinge rengøringsarbejdere ind under dette arbejdskøbermonopol, som er under fuld udvikling.

Derfor har vi som næstbedste løsning stillet det forslag, at rengøringsselskaber i almindelighed ikke modtager godtgørelsen, og jeg kan naturligvis ikke godtage disse tekniske indvendinger fra hr. Christopheren. Det har overhovedet ikke været nævnt under udvalgsarbejdet, at det skulle være så aldeles umuligt at administrere en sådan undtagelse, selvfølgelig er det ikke det, så jeg skal anbefale, at man stemmer for vores og nu også SF's ændringsforslag nr. 1.

Finansministeren (*Heinesen*):

På det af hr. Svend Andersen (Rosk. a.) stillede spørgsmål skal jeg give den besked, at den oplysning, jeg har afgivet til betænkningen, indebærer, at der ikke skal skæres ned på statsbudgettet med et beløb svarende til udgifterne ved den prisdæmpende godtgørelse. Ud fra de beskæftigelsesmæssige hensyn, der ligger til grund for finanslovsforslaget, og som jeg redegjorde for i fremsættelsestalen og ved førstebehandlingen, finder jeg dette forsvarligt, når man tager den økonomiske afmatning i betragtning.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg vil gerne takke for en hurtig udvalgsbehandling.

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger, bl.a. at jeg er meget enig i de synspunkter, hr. Auken gjorde, om den vægt, der bør

lægges på, at denne godtgørelse knytter sig til aktiviteten, til de aktuelt ansatte i de enkelte virksomheder.

Jeg skal til hr. Schlüter vedrørende betænkkeligheden over for de bemyndigelser, som er indeholdt i lovforslaget — og jeg forstår, at den specielt knytter sig til disse forskrifter, der kan fastsættes, og den adgang, der er indeholdt til at fastsætte bødestraf for overtrædelse af forskrifterne — sige, at det er en praksis, som er almindelig i folketingets arbejde; jeg skal bare nævne tre eksempler: kildeskatteloven, loven om arbejdsmiljø og loven om kommuneplanlægning. Disse love indeholder alle en adgang for ministeren — ja, de to sidste love indeholder endda en mulighed for ministeren for at delegere denne beføjelse til at fastsætte forskrifterne — til at idømme bøde for overtrædelse. Jeg kan til orientering for folketinget oplyse, at de bødeforelæg, der kan gives i medfør af de forskrifter, der er udstedt efter kildeskattelovens § 76, udgør imellem 100 kr. og 500 kr.

Jeg skal derefter gøre en enkelt bemærkning til ændringsforslaget vedrørende undtagelse af rengøringsselskaberne. Der knytter sig nogle problemer hertil, bl.a. at disse rengøringsselskaber hyppigt beskæftiger sig med andet end den egentlige kontor- og erhvervsrengøring. Der knytter sig også det problem til det, at i givet fald ville der jo ske en forskelsbehandling mellem den situation, hvor det er et rengøringsselskab, der foretager rengøringen, og den situation, hvor de pågældende er ansat i de enkelte erhvervsvirksomheder.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at det jo er hensynet til erhvervslivets konkurrencesituation og hensynet til prisudviklingen, der er hele sigtet bag ved dette forslag, og derfor har det aldrig været sigtet at friholde kommunerne fuldt ud for den lønudgift, der følger af den anden dyrtidsportion. Det, vi har ønsket at friholde, er de områder, hvor der er tale om driftsvirksomheder, der prissætter ydelserne til borgerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1
vedtoges uden afstemning.